

“Literāta” tikšanās un mājasdarbs

Sestdien, 27. februārī, pēcpusdienā gan jaunāki, gan pieredzējuši autori pulcējās uz interešu apvienības “Literāts” tikšanos virtualitātē. Kaut arī satikšanās noritēja “Zoom” programmā, bija jāatzīst, ka klātbūtnes izjūta tomēr pieredzēja ikviens dalībnieks. Galvenokārt jau to varēja panākt caur kopīgi risinātiem uzdevumiem, piemēram, kopīgu dzejoļu rakstīšanu.

Ai, nevaru atcerēties, kā pareizi
Kur gan Tu esi
Blēj kaut ko vientuļa avs
Un attālinās vērodama
Katrai gaismai kā ēna klāt
Ai, nevaru nojaust, kā nepareizi
Tu esi tepat

zvaigžņu lietus no debesīm līst
džeki strīpainās biksēs pa dambi klīst
laikam tiem vējos mati plīv
lai arī daudz kas tiem nav brīv
tie vēlreiz palecas un vēlreiz krīt
kā bumbieri zālājā vīd
bikšsvītras tālēs kā zvaigznes tiem spīd

PUTNUBIEDĒKLIS

Viņa lūdz ko neparastu
Spārnotu kulaku uzlidojumā
Līgani vijas pa mirkļa mūžību
Pandēmijas pelēko spārnu plandoņa
Tas kas mūs gremdē un ceļ
Gaismas un ēnas bērns
Trūkst skārda sirds kukaiņu krūtī
Augšup lejup tā laižas
vienlaikus uz priekšu un atpakaļ
Lupatu roka

Tā mūža vieglums un nasta
Krauklis zīmīgi kāšē tam blakus
Aiz muguras vagā milst klusējošs mākonis
Smeldze
Tā ķērciens caur kauliem mūs sveļ
Viņš neienīst putnus viņš vēlas tāds būt
Aizlido
Pelēka švīkstoņa paliek gaisā
Putnubiedēkļa kokā gatavojas skrandainas ogas
Karstas kā nakts pieskāriens
Tomēr šī dārza dzemdināts
Lūdz sauli un lietu
Paceļot plaukstas pret debesīm